

Věrná

S R A Ž

1512-1
Sazceček Václav
Lukavec 40
p. Lovosice

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník VI. — Číslo 40

V Žatci dne 26. října 1951

Cena 3 Kčs

Nastupují noví obránci naší vlasti

Za několik dní nastoupí tisíce mladých mužů svou nejčestnější povinnost občana republiky — základní vojenskou službu. Nastoupí proto, aby se dva roky učili bránit to, co pracující lid buduje — socialismus v naší vlasti a trvalý světový mír.

To je krásný a zodpovědný úkol. Pro jeho splnění jsou dány všechny předpoklady. Dnes už vojáci, kteří vyšli z pracujícího lidu, se neučí bojovat za zájmy svých vykořisťovatelů, které z hloubi srdce spravedlivě nenáviděli. Dnes se příslušníci naší lidové armády učí bránit zájmy pracujících, které jsou i jejich vlastními zájmy.

V tom je základní rozdíl proti dřívější vojenské službě. Dnes už voják není odkázán na balíky od rodičů, jako to bývalo dříve. Vojákovi plně stačí ta strava, kterou dostane v kasárnách a která je velmi vydatná a hodnotná. Když se někdy stane, že některá maminka nevěří, že to tak opravdu je a pošle svému synovi balík s jídlem, tu mnohdy toto jídlo zůstává ne-spotřebováno, protože je nadbytečné. Tak vzniká škoda, které je možno se vyvarovat, když matky vojáků uvěří, že voják je opravdu dobře zajištěn.

Hned po příchodu do kasáren bude o něho náležitě postaráno. Ihned bude dostávat vojenskou vydatnou stravu. Na světnici čistě vy-

bílené a vkusně vyzdobené bude mít připravenou výstroj podle míry, která byla brána při odvodu. Nebude sváděn zájmy o pochybné zábavy mimo kasáren, protože sám ve spolupráci s dalšími soudruhy si v různých kroužcích vyplní čas hodnotnou zábavou podle svých zájmů, která mu bude i poučením. Bude mít možnost, pokud je členem, pracovat ve skupině ČSM či v organizaci KSČ, které jsou platným pomocníkem při budování bojovně schopné armády, takové armády, která bude hodna svého vzoru — slavné sovětské armády.

Stejně jako bylo odstraněno vykořisťování pracujících, nesetkáváme se už ani v armádě s takovými případy, že by důstojníci zneužívali vojáků pro své osobní pohodlí, nebo že by si na nich zbytečným šikanováním vylévali vztek, jako to bylo dříve. Proto už také v naší nové armádě nejsou Švejkové.

Dnes se vojáci učí hrdě a uvědoměle kázni, hrdinství, statečnosti, odvaze, obětavosti. A to je učí velitelé — důstojníci, kteří jim tak předávají skvělé zkušenosti slavné sovětské armády, která, díky své vyspělosti a uvědomění, porazila fašistické Německo a osvobodila i naši republiku.

Voják československé lidové armády se učí nejen ovládat svou zbraň. Učí se také být uvědomě-
lým, politicky a kulturně vyspě-

PROMLUVIL STALIN

Když mluví Stalin, celý svět naslouchá v rozechvění. Jsou velká slova života, která se v sílu mění,

jsou slova armád mocnější, i hrozby atomové: každé je bitva vyhraná na prahu doby nové.

Když mluví Stalin, celý svět naslouchá jeho slovům.

Slyší v nich vůli bránit mír, jak by ji ukul z kovu,

slyší v nich lásku nesmírnou, sílu, již rovné není.

Jsou velká slova života.

Stalinská slova! Ta svět změní!

JAROSLAV MOUCHA

lým obráncem své vlasti. Během vojenské služby se z mladého muže stává nový člověk. Stává se z něj člověk, který má správný poměr ke společnosti, protože po dva roky poznává, že sám nic neznamená, že jen prací v kolektivu je možno dosáhnout úspěchů.

Tyto zkušenosti a poznatky pak si odnáší mladý člověk po skončení vojenské služby s sebou do dalšího života a stává se z něj platný člen národa, který ví, co chce, jak toho dosáhnout a jak to uhájit.

Matky, jejichž synové nastoupí vojenskou službu, mohou být hrdy na to, že vychovaly své vlasti, svému lidu, syny, ze kterých se stanou v příštích měsících hrdinní, obětaví, odvážní, stateční, uvědomělí, politicky a kulturně vyspělí vojáci armády obránců budování socialismu a trvalého míru.

Npor. Antonín Kačírek

Kdo vydělává na hladu v Indii

Pravda 12. X. přinesla pod tímto nadpisem článek S. Barsenka, datovaný v Bihar (Indie), v němž se m. j. praví:

Píši tyto řádky z Bihar, t. j. z indického kraje zamořeného hladem. Pekelná muka, která vyličil Dante, blednou před hrůzami, s nimiž se zde setkáváme na každém kroku. Obyvatelé mnohých vesnic do jednoho vymřeli hladu a obyvatelé řady okresů opustili svůj domov a toulají se nyní po zemi v marném shánění práce a kousku chleba. Železniční stanice jsou přeplněny vyhladovělými kočovníky. Na peronech nádraží je vidět živé kostry. Zvlášť hrozný dojem budí děti, většinou rachitické a postižené různými nemocemi, které chovají v náručí jejich vysílené matky.

Projížděl jsem vesnicemi, v nichž mnozí zoufalí rodiče spáchali spolu s dětmi sebevraždu. Lidé jako zvířata jedí trávu, kůru se stromů a vaří si listy juty, která nenasytí, ale přehlásí hlad.

Bihara se podobá obrovskému táboru zkázy, v němž ze čtyřicetimilionového obyvatelstva je více než polovina odsouzena k pomalé smrti. Tato provincie každého roku dovážela ze sousedního Nepálu 300 tisíc tun rýže. Pro politické machinace vládců nad Nepálem — bývalého amerického velvyslance v Indii Hendersona a anglického vrchního komisaře Pieho — nepalské hrance byly uzavřeny. To však nebrání tisícům podlouníků, aby nepřeváželi do Indie obilí a neprodávali je za trojnásobné ceny.

Na cestě do Putny — hlavního města Bihar — jsme viděli celé smečky překupníků spekulujících s potravinami. Tyto lidské zrůdy nemají špetky svědomí a uměle ještě hlad zvyšují. Skupují obilí ve vesnicích a pak je prodávají za přemrštěné ceny. Na stanicích a na nádražích v Putně je všude plno vojáků. Indická vláda se bojí, aby nevznikly hladové bouře a poslala do Biharů velký počet vojska na posilu beztoho již velmi početné policie.

Hlad v Indii se stal zdrojem výdělků nejen domácím spekulantům, nýbrž i zaoceánským imperialistům. Trumanova vláda vyslovila souhlas s tím, aby byla Indii poskytnuta pomoc, aby jí bylo především dodáno obilí, avšak za podmínek běžných při poskytování pomoci v rámci Marshallova plánu. To znamená, že obilí poskytnuté Indii by bylo dodáno za podmínek nevolnické půjčky. Lichvářské podmínky Washingtonu a drzý pokus amerických čachrářů vměšovat se do vnitřních věcí Indie vyvolal v této zemi bouři rozhořčení. Tu se američtí filantropové pokusili donutit Indii k přijetí svých podmínek politikou vyhladovění. Teprve potom, když sovětské lodi přivezly do Kalkuty a Bombaye 100.000 tun pšenice vybrané jakosti, zaoceánští čachráři podepsali smlouvu o dodávkách obilí Indii.

Smyčka hladu dusí Bihar, stahuje se nad Assamem a visí nad Madrasem, avšak americké obilí stále nepřichází. V září měly USA dodat Indii 400.000 tun obilí. Když však indická vláda se odmítla účastnit konference v San Franciscu, Američané použili příslušných sankcí a vyvezli do Indie všeho všudy jen 40.000 tun. Viděl jsem, jak toto obilí vypadá. Čtyřicet procent jeho je rozdrobeno a pět procent tvoří smet. Indové, kteří jedli jídla připravená z tohoto obilí, vesměs onemocněli úplavicí. Dlouhou dobu indická vláda tajila před lidem, nač přijde americká pšenice. Teprve 4. října v indickém parlamentě ministr financí Dešmuk poodhalil tajemství. Ukázalo se, že američtí monopolisté ve spojení s indickými vládními kruhy počítají Indii za každou tunu pšenice 124 dolarů, což je značně vyšší cena, než za jakou se prodává pšenice na mezinárodním trhu.

Je pravda, že indická vláda poslala do biharské provincie určité množství obilí, avšak toto množství nestačí ani na úhradu obilí na potravinové listky, které má 8 milionů obyvatel této provincie. 32 milionů o-

byvatelů nemá vůbec přidělových listků. V městské radě města Mokama mi bylo řečeno, že nebude-li do konce roku dopraveno do Bihar 1 milion tun obilí, dojde tam k novému vydání bengalské tragedie. V bengalské provincii r. 1943 zahynulo hladu 5 milionů lidí. V městě Bihar více než 50 procent obilí, které tam bylo odesláno, bylo uloženo do skladů. Obyvatelstvo, které trpí v obrovském počtu nezaměstnaností, je zbaveno možnosti kupovat obilí. Vláda a spekulanti za každou hrstku obilí totiž žádají, aby se platilo hotovými penězi.

Jeden pokrokový indický novinář nám řekl, že se zdá, že indické vládní kruhy by nebyly proti tomu, kdyby hlad zkosil miliony lidí, kteří bojují za svá životní práva. V Putně jsme se dozvěděli, že v Bihar vládne hlad a Ašutoš Bhattačarija — známý velkoobchodník s rýží, Černý stít tohoto zlého starce leží nad celou východní Indií. Obchoduje s hladem. Na bengalském hladomoru vydělal celé miliony. Obchoduje s nepalskými podlouníky a uplácí indické úřady, od kterých žádá, aby ukládaly ve skladištích co největší množství obilí. V Kalkutě mi vyprávěli o tom, jak nelitostní agenti tohoto upíra skupovali a odváželi z provincie veškeré zásoby obilí.

Když se zamyslíme nad skutky indických upírů typu Ašutoše Bhattačarije a amerických čachrářů, dospějeme k závěru, že skutky obou mají mnoho společných znaků. Jedni i druhí se snaží na neštěstí indického lidu vydělávat pokud možno nejvíce.

Lidstvo se musí dovědět o utrpení milionů a milionů lidí a o temných zákulisních machinacích amerických lupičů, kteří obchodují s utrpením nešťastného lidu. Národy světa nikdy nezapomenou na onu nestoudnou politickou hru, ve které miliony lidských životů představují drobné mince.

Hospodářský vzestup Německé demokratické republiky

Dva roky trvání Německé demokratické republiky se vyznačují nejen politickým upevněním a růstem její mezinárodní autority, nýbrž i nepřetržitým vzestupem hospodářským. Opírajíce se o přátelskou pomoc sovětského lidu a o širokou spolupráci s ostatními zeměmi demokratického tábora, pracující masy Německé demokratické republiky dosáhly pozoruhodných výsledků, pokud jde o obnavu a rozvoj mírové výroby.

Obrovský význam přitom měly základní sociální změny a především likvidace panství kapitalistických monopolů a junkerů. Odevzdání výrobních prostředků do rukou demokratického státu, zastupujícího zájmy lidu, vytvořilo podmínky pro plánované národní hospodářství. Již uprostřed roku 1948 byl vypracován z podnětu socialistické jednotné strany Německa dvouletý plán rozvoje národního hospodářství na rok 1949—1950. Tento plán byl úspěšně splněn za půldruhého roku. Třetí sjezd socialistické jednotné strany vypracoval v červenci roku 1950 základy pětiletého plánu na období roku 1951—1955. Nyní je úspěšně plněn plán prvního roku pětiletky.

Obnovení průmyslu ve východním Německu nebylo snadným úkolem vzhledem k velkým škodám, způsobeným válkou. Úkol však byl vyřešen poměrně v krátké době. Zatím co po první světové válce německý průmysl dosáhl předválečné úrovně až po devíti letech, po druhé světové válce přes mnohem těžší škody průmysl německý dosáhl předválečné úrovně v pěti letech.

O růst průmyslové výroby se zasloužily více nové továrny a závody než opravené a obnovené staré podniky. Minister-ský předseda Otto Grotewohl plným právem prohlásil při zahájení lipského veletrhu na podzim r. 1951, že již dnes je jasné, že na podkladě antifašisticko-demokratického zřízení je

možno dosáhnout v Německé demokratické republice takového tempa průmyslového rozvoje, jaké nebylo zjištěno v žádné západní zemi.

V západních pásmech Německa značný vzestup výroby byl pozorován jen v odvětvích průmyslu pracujícího pro válku. Do těchto odvětví byl investován ve velkém rozsahu americký kapitál. Výroba průmyslu pracujícího pro mírovou spotřebu je však velmi nízké úrovně. Podle oficiálních dat v dubnu 1951 bylo v západním Německu zpracováno kůže jen 71,6% výroby z roku 1936. Jinak je tomu v Německé demokratické republice, kde pro mírovou spotřebu pracují všechna odvětví průmyslu.

Již roku 1950 celková hodnota průmyslové výroby Německé demokratické republiky činila více než 23 miliard marek. Tím Německá demokratická republika zaujala třetí místo mezi průmyslovými zeměmi západní Evropy. Celkovým rozsahem své průmyslové výroby je nyní na stejné úrovni jako Itálie, ačkoliv Itálie má 2,5krát více obyvatelstva. Nejdůležitějším odvětvím potravinářského průmyslu je průmysl cukrovarnický. Již roku 1950 sklizeň cukrové řepy v Německé demokratické republice činila více než 5,5 milionu tun. Pětiletý plán určil celkovou sklizeň řepy na 6,8 milionu tun a výroby cukru na 888.000 tun. V cukrovarnictví stojí Německá demokratická republika hned za Sovětským svazem a Spojenými státy.

Dříve východní Německo nemělo rozvinutý průmysl pro zpracování ryb. Hlavními středisky rybolovu a rybného průmyslu byly Cuxhaven v Severním moři a Kiel v Baltickém moři. Po válce bylo v Německé demokratické republice rozhodnuto, aby byl vytvořen rybný kombinát na ostrově Rügen. V nejbližší době bude vybudován další rybný kombinát v Rostocku. V předválečném Německu činila spotřeba rybných

produktů na jednoho obyvatele 12 kg za rok. Vláda Německé demokratické republiky si vytkla za úkol zvýšit tuto spotřebu na 50 kg do roka.

Energicky pokračují práce spojené s obnovou a rozvojem všech odvětví lehkého průmyslu. Díky soustavnému dovozu velkého množství surovin ze Sovětského svazu bylo možno uvést v provoz továrny na výrobu bavlněných tkanin v Sasku a v jiných zemích Německé demokratické republiky. Současně se rozvíjí výroba vlněných tkanin a umělého hedvábí.

Výroba stoupá i v jiných odvětvích lehkého průmyslu. Obnovuje se stará sláva porcelánových závodů v Míšni, továren na pletené zboží a továren na hračky. Rychle roste opět polygrafický průmysl v městě Lipsku, Berlíně a v jiných městech. Vysoce kvalitní výrobky u mnoha odvětví lehkého průmyslu se nejen konsumují uvnitř země, nýbrž jsou i vyváženy.

Široký rozvoj průmyslu není možný bez vzrůstu výroby energie, kovů a strojů. Tento problém byl zvláště obtížný proto, že východní Německo bylo v důsledku politiky anglo-amerických okupantů odříznuto od Poruří, odkud se dříve dováželo uhlí, ocel a stroje. Základ energetického průmyslu ve východním Německu tvoří těžba hnědého uhlí. Touto těžbou a výrobou briket z hnědého uhlí stojí Německá demokratická republika na prvním místě ve světě. V r. 1950 těžba hnědého uhlí měla dosáhnout podle plánu 123 milionů tun. Ve skutečnosti však byl tento plán překročen. Hospodářský plán stanoví, že v r. 1955 těžba hnědého uhlí dosáhne výše 205 milionů tun. Těžba hnědého uhlí nejen plně zabezpečuje energetický průmysl republiky, nýbrž i umožňuje vývoz briket. Vysoká jakost těchto briket a jejich láce způsobila, že jejich část se vyváží i do západních pásem Německa a že se za ně platí rurským uhlím.

Pro některé technologické účely, především pro metalurgii, je třeba uhlí o vysokém počtu kalorií. Takové uhlí se vyskytuje jen v Sasku v okrese Zwickau. Saská kamenouhelná pánev se rychle rozvíjí, díky obětavé práci saských horníků a inženýrů. Právě v kamenouhelných dolech Saska se zrodilo hnutí aktivistů — bojovníků za vysokou výrobnost práce.

Američtí imperialisté, snažíce se podkopat hospodářství Německé demokratické republiky, připravili ji o rurské kovy. Pracující republiky odpovíděly na to houževnatým úsilím o vytvoření vlastní metalurgické základny. Bylo nutno ovšem začít od počátku. R. 1950 byl vytaven jeden milion tun ocele. Tavba ocele v r. 1955 má činit v Německé demokratické republice 3 miliony tun. Prvé místo v boji za růst ocelářského průmyslu má „Brandenburgský závod“. V r. 1949 byl tento závod v troskách, avšak již r. 1951 závod dává více než 40 tisíc tun ocele. Dosáhne ještě projektované výše tavby 700 tisíc tun.

Velmi důležitým opatřením pro vytvoření vlastní metalurgické základny je založení metalurgického kombinátu „Ost“ poblíž Frankfurtu nad Odrou. Zatím je v provozu jedna vysoká pec, avšak v nejbližších měsících bude dána do provozu i druhá a třetí vysoká pec a závod bude vyrábět 500.000 tun litiny z krivorožské rudy, dodané Sovětským svazem, pomocí slezského koksu, dodaného z Polska. Současně s kombinátem „Ost“ se staví druhý metalurgický kombinát „West“ v městě Kalbu na řece Sále. Tento závod bude zpracovávat vlastní německou rudu. Největší naleziště železné rudy v Německu je na severních svazích Harzu. Největší jeho část se však octla v britském okupačním pásmu a jen menší jeho část je na území Německé demokratické republiky. Velký metalurgický kombinát, který byl ještě před válkou postaven v Salzgitteru, byl zničen anglickými okupanty. Tento kombinát vyráběl lacinou litinu a

proto jej britské monopoly považovaly za svého nebezpečného konkurenta. Nyní se těží ve vzdálenosti několika desítek kilometrů na východ od Salzgitteru železná ruda pro kombinát „West“.

Východní Německo mělo rozvinutý strojírenský průmysl, avšak slabý těžký průmysl, vyrábějící velké stroje, traktory a železné součástky pro lodě. Nové podmínky hospodářského rozvoje a odříznutí východního Německa od Poruří učinily nezbytným vybudování těžkého průmyslu. Po provedení demokratické pozemkové reformy bylo přikročeno k mechanizaci zemědělské výroby. K tomu účelu byla vybudována velká síť strojních stanic. Prvních tisíc nových traktorů pro strojní stanice dodal Sovětský svaz. Velmi rychle byla zahájena výroba traktorů různých typů v závodech v Nordhausenu, Zwickau a Brandenburg. Tato věc umožnila rozšířit síť strojních stanic. Koncem r. 1950 bylo v republice 513 strojních stanic s 11.668 traktory. V r. 1951 počet strojních stanic vzroste na 540 a jejich traktorový park bude rozšířen o 44 procent.

Ještě r. 1948 ve východním Německu nebylo ani jednoho podniku, který by mohl vyrábět anebo opravovat strojové zařízení elektráren. Dříve byla takovým závodem továrna „Borsig“ v západním Berlíně, avšak francouzští okupanti tuto továrnu úplně demontovali.

Tu bylo rozhodnuto vytvořit v demokratickém sektoru Berlína poblíž hranic francouzského sektoru z trosek elektrotechnického závodu Bergmann nový závod pro výrobu těžkých strojů. Nový závod pod jménem Bergmann-Borsig nyní již úspěšně pracuje. Vyrábí turbíny, generátory, čerpací stroje, kompresory atd.

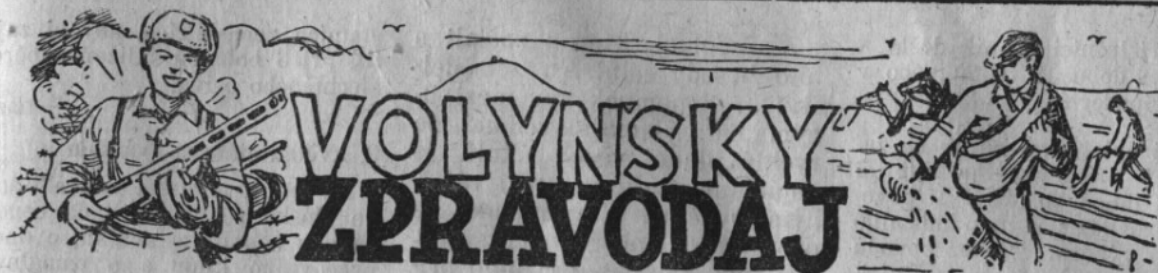
Velká pozornost se věnuje rozvoji průmyslu minerálních hnojiv. Těžbou kalia Německá demokratická republika stojí na prvním místě ve světě. Vel-

ký chemický kombinát Leina-Werke vyrábí rovněž syntetický dusík. Obstarává plnou spotřebu dusíkatých hnojiv.

Zatím co v západních pásmech Německa okupační úřady vyhánějí z půdy masy rolníků a zabírají ji pro stavbu vojenských objektů, vláda Německé demokratické republiky pečuje o rozšíření rozlohy zemědělské půdy. Všude jsou prováděny meliorační práce. Zejména se vysušují bažiny v jihozápadním Meklenbursku. Velký význam pro pracující republiky má demokratické pracovní zákonodárství, zajišťující dělníkům a zaměstnancům placenou dovolenou, bezplatné lékařské ošetření a stejné platy pro muže i ženy. Životní úroveň obyvatelstva stále roste. Příděly masa obyvatelstvu byly od r. 1948 zdvojnásobeny a příděly sádla ztrojnásobeny. U většiny zboží bylo zrušeno přidělové hospodářství. Zatím co v západních pásmech Německa ceny stále stoupají, v Německé demokratické republice od počátku r. 1949 bylo již několikrát provedeno snížení cen. Německá demokratická republika je rychle rostoucím hospodářským organismem. Je příznačné, že rozpočty Německé demokratické republiky končí rozpočtovými přebytky. Uzávěření obchodních smluv se Sovětským svazem, s evropskými zeměmi lidové demokracie, s Čínskou lidovou republikou a s řadou kapitalistických zemí umožňuje Německé demokratické republice rozšiřovat její zahraniční obchod na zdravé základně. V letech 1949 až 1950 obrat zahraničního obchodu proti r. 1938 stoupl 2,5krát. Očekává se, že r. 1951 obrat zahraničního obchodu bude ještě větší.

Hospodářský růst Německé demokratické republiky ukazuje, čeho může dosáhnout svobodný lid, pečující o rozvoj mírového hospodářství a žijící v těsném přátelství s ostatními svobodnými národy.

Podle čas. „Novoje vremja“

Zprávy svazu

Před časem jsme vyzvali vol. krajany, členy SČzV, prostřednictvím našeho zájmového časopisu, aby vyrovnali, pokud dluhují, členské příspěvky za letošní rok poštovními poukázkami.

Poněvadž se tato výzva nesetkala se žádoucím úspěchem, budeme nuceni zaslat dlužníkům upomínky se složenkami, neboť věříme, že každý člen Svazu má dobrou vůli ke splnění své základní povinnosti a že jen nával zemědělských prací a jiných starostí způsobil toto opomenutí.

Pokud byste zaslali členské poštovní poukázkou ještě nyní, uvedte výslovně účel platby a číslo členské legitimace.

Nemusíme zdůrazňovat, že je přední povinností podporovat Svaz časným a přesným placením členských příspěvků, aby tato naše zájmová organizace mohla plnit řádně své úkoly a hájit naše společné zájmy.

Zrušení odbočky SČzV v Lanškrouně

Svaz Čechů z Volyně oznamuje, že na základě zmocnění valné hromady, konané dne 4. 3. 1951 v Žatci, s přihlédnutím k zákonu 68/1951 Sb. a vyhlášce ministerstva vnitra ze dne 20. září 1951 o dobrovolných organizacích a shromážděních (Ú. 1. I, částka 105), likviduje se na návrh dosavadního výboru odbočka Svazu Čechů z Volyně v Lanškrouně, jejíž utvoření vzal na vědomí býv. ZNV v Praze výměrem č. I-6-1487-1948 ze dne 13. května 1948.

Dary na vybudování pomníku v Olbramovicích

V Kupčicích byla provedena sbírka na vybudování pomníku v Olbramovicích vol. Čechům, příslušníkům čs. zahr. arm. z SSSR, kteří padli v bojích za osvobození vlasti ve druhé světové válce. Sbírkou vynesla 2.600 Kčs a dary věnovali: (čísla rozumí se v Kčs)

Václav Vašuta 500, Vladimír Prajzler 300, Vladimír Vašuta 500, Jaroslav Dresler 500, Josef Kněžá-

ček 300, Antonín Hradec 500.

Na vybudování pomníku v Olbramovicích věnovali rovněž své dary Josef Pavelka z Lidměřic 500, Marie Dvořáková z Olbramovic 500.

Všem dárcům srdečně děkuje
V ý b o r

Poradna svazu

Dotaz:

Konal jsem vojenskou službu v Rudé armádě. Bude mi tato započítána do základní vojenské služby v československé armádě?

Odpověď:

Chcete-li, aby Vám byla započítána voj. služba, kterou jste konal v RA, do vojenské služby v čs. armádě, obraťte se na okresní vojenské velitelství, které Vám v této záležitosti poradí a zařídí vše další. Také Vám jistě pomůže vyplnit příslušnou žádost.

Konal-li jste vojenskou službu za války, musíte požádat na příslušném tiskopise o uznání této vojenské služby. MNO vydá Vám pak t. zv. osvědčení podle § 8 zákona 255/1946 Sb. Toto osvědčení předložíte pak u Vašeho vojenského útvaru (budete-li již konat vojenskou službu v čs. armádě), anebo u okresního vojenského velitelství (budete-li ještě v civilu). Tato vojenská místa zařídí zkrácení Vaší služby v čs. armádě.

Upozorňujeme však, že služba v t. zv. „istrěbitelnych batalionech“ na Volyni v době války není považována za rovnocennou vojenskou službu a že o tuto službu se doba základní vojenské služby v čs. armádě nezkracuje.

Pokud jde o vyplnění tiskopisů a o doklady, upozorňujeme na následující:

Tiskopis má být vyplněn pečlivě a přesně. Dříve nežli přikročíte k jeho vyplnění, přečtěte si pozorně poučení. Tiskopis doložíte: 1. opisem osvědčení o čs. státním občanství resp. opisem opčního osvědčení, 2. vojenským dokladem o tom, že jste voj. službu v sovětské armádě skutečně konal. Jestliže tento doklad nemáte, obraťte se se svědky, kteří s Vámi tuto službu kona-

li nebo kterým je známo, že jste tuto vojenskou službu konal, na národní výbor anebo nejbližšího notáře, kde bude s Vámi sepsáno potřebné místopřísežné prohlášení. Je k tomu zapotřebí nejméně dvou svědků. Toto prohlášení připojte ke své žádosti na MNO. Vyřízení žádosti potrvá delší dobu, poněvadž MNO provede šetření uvedených údajů.

Dotaz:

Jsem válečný invalida, trpím na následky zranění. Chtěl bych se proto léčit. Kam se mám obrátit, aby mně bylo léčení umožněno?

Odpověď:

Máte tyto možnosti, jak docílit lázeňského léčení Vaší nemoci:

1. Jste-li nemocensky pojištěn (v námezdním poměru), obraťte se prostřednictvím Vašeho ošetřujícího lékaře na ONP a žádejte o povolení lázeňského léčení.

2. Nejste-li nemocensky pojištěn a jste-li uznaným válečným poškozcem, obraťte se na úřad pro válečné poškozence, požádejte tento úřad o povolení zvláštního léčení. Žádost doložíte potvrzením ošetřujícího lékaře. Uveďte v ní číslo výměru zaopatřovacích požitků.

3. Nejde-li ve Vašem případě o okolnosti uvedené v bodech 1 a 2 a jste členem Svazu bojovníků za svobodu, požádejte o lázeňské léčení generální sekretariát SBS v Praze II, Legerova ul. č. 22. SBS Vám zašle tiskopisy, které vyplníte a které doplní a ověří Váš ošetřující lékař a místní jednotka SBS.

Různé zprávy

Zaopatřovací příspěvek rodinným příslušníkům branců

Rodinní příslušníci branců (manželka, děti, rodiče, prarodiče, tchán, tchýně, sourozenci), mají nárok na zaopatřovací příspěvek, závisí-li jejich zaopatření podstatně na nich a není-li o ně po dobu konání vojenské služby živitele postaráno jinak. Zaopatřovací příspěvek činí na prvního rodinného příslušníka 50 Kčs denně, pro každého dalšího 30 Kčs. Úhrnná částka nesmí však přesahovat 150 Kčs denně.

Ve zvláštních případech může být zaopatřovací příspěvek zvýšen až o polovinu, (na př. pro ro-

dinnou příslušnici, u níž došlo k porodu, na dobu 18 týdnů nebo v jiných případech).

Budete-li uplatňovat nárok na započítávací příspěvek, podejte si přihlášku ihned po obdržení povolávacího rozkazu, a to u místního národního výboru, v jehož obvodu bydlí vaši rodinní příslušníci. MNV ověří podle vašeho povolávacího rozkazu na přihlášce, že jste povolán k vojenské službě. Při nastoupení přihlaste se ihned ve vojenském přijímací o potvrzení, že jste nastoupil vojenskou službu. Toto potvrzení bude vojenským útvarem odesláno příslušnému okresnímu národnímu výboru.

Rodinné přídatky vojínům

Osoby, které vykonávají základní vojenskou službu, dostanou rodinné přídatky na nezaopatřené děti, jestliže v posledních 12 měsících před nástupem vojenské služby byly alespoň 182 dnů povinně pojištěny. Vojín, kteří před nástupem vojenské služby rodinné přídatky již pobírali a od nástupu vojenské služby je dostaly, ohlásí ihned okresní národní pojišťovně, u níž naposled rodinné přídatky dostávali, že nastoupili vojenskou službu a předloží o tom potvrzení vojenského útvaru. Vojín, kteří před nástupem vojenské služby rodinné přídatky nepobírali, uplatní ihned nárok na formuláři „Přihláška k nároku na rodinné přídatky“, kterou potvrdí vojenský útvar. Přihlášku může voják předložit buď pojišťovně, u které byl naposled pojištěn, anebo tam, kde koná vojenskou službu. Stejným způsobem mohou dosáhnout výplaty rodinných přídatků vojín, kteří před nástupem vojenské služby studovali a před vstupem na studia byli v posledních 12 měsících pojištěni alespoň 182 dnů. Vojín, kteří byli státními zaměstnanci, požádají o výplatu přídatku na děti úřad, který jim vyplácel služební požitky. Těmto vojínům okresní národní pojišťovny rodinné přídatky neposkytují.

JZD Liběšice vyzývá JZD Blíževedly k soutěži

Družstevníci z JZD na okrese Litoměřice sešli se 11. října 1951 v Blíževedlech na besedě, aby si vyměnili zkušenosti ze žňových prací a odstranili nedostatky a zajistili včasné a úspěšné dokončení podzimních prací.

V resoluci, kterou zaslali s této besedy ministru zemědělství J. Nepomuckému, mezi jiným píší: „Jsme si vědomi, že rychlé plnění všech úkolů je neúčinnější zbraní proti válečným štváčtům. Zavazujeme se proto urychleně dokončit splnění všech dodávek a řádnou přípravu půdy pro zajištění vyšších hektarových výnosů na příští rok.“

JZD Liběšice, jedno z nejlepších na litoměřickém okrese, vyzvalo JZD Blíževedly k soutěži o nejrychlejší zvládnutí podzimních prací, a to dokončení sklizně brambor do 23. října, cukrové a krmné řepy do 25. října, setí žita do 15. října, setí pšenice do 4. listopadu a hlubokou orbu a ošetření chmelnic do 20 listopadu. Obě družstva budou také soutěžit ve zvyšování dojivosti podle metody s. Malininové.

—tmz—

Šlechtěné osivo zárukou bohaté sklizně.

Letošní sklizeň jasně ukázala, že nejvyšších výnosů obilovin se dosáhne při použití šlechtěného osiva. Jedině rostlina, vyrostlá ze šlechtěného osiva, může plně využít všech vzrůstových podmínek, jak přirozených (slunečního světla a vláhy), tak i ostatních, které usměrňuje pěstitel. Jedině zušlechťená odrůda odmění pěstitele nejvyšší sklizní za cenná hnojiva, která dal do půdy a za jeho péliou přípravu půdy a dobré ošetřování během růstu. JZD a ČSSS i jiní pěstitelé dosáhli nadsmělní dodávek obilovin nejen dobrou agrotechnikou, ale především použitím hodnotného osiva odrůd, šlechtěných na vysoký výnos a kvalitu. Tito pěstitelé mohli také získat ve smyslu vyhlášky ministerstva vnitřního obchodu příplatek k normální ceně za každý 1 q dodaný nad smlouvu, a to u pšenice a sladovnického ječmene 200 Kčs a u žita 175 Kčs. Přitom mají nárok u chlebovin na odběr 50 kg otrub za každý 1 q obilí, dodaného nad smlouvu.

Naše šlechtitelské podniky a množitelé připravili pro všechny pěstitele dostatek šlechtěného osiva, které je pro ně k dispozici u hospodářských družstev. Osivo je i mořené, takže pěstitel má záruku, že dodá nejen hodnotné, nýbrž i zdravé osivo. Je proto na všech pěstitelích, JZD, ČSSS a o-

statních zemědělcích, aby si zajistili příští bohatou sklizeň odběrem šlechtěného osiva.

—tmz—

9. květen státním svátkem

Na návrh ministra vnitra Václava Noska schválila vláda osnovu zákona o státním svátku, o dnech pracovního klidu a o památných a významných dnech.

Tímto zákonem se prohlašuje devátý květen, výročí osvobození Československa Sovětskou armádou, za státní svátek republiky Československé. Dává se tím i právní výraz skutečnému stavu, totiž stanovení státního svátku republiky Československé tak, jak to odpovídá citění lidu a charakteru naší lidové demokratické republiky, pro jejíž vznik má rozhodující význam osvobození Československa Sovětským svazem.

Při této příležitosti bude zároveň skoncováno se všemi dosavadními zatímními úpravami v oboru svátkového práva a dělá se nová, definitivní právní úprava této věci.

Dny pracovního klidu budou kromě státního svátku a kromě nedělí tyto další dny: 1. leden (Nový rok), pondělí velikonoční, 1. květen (Svátek práce), 28. říjen (Den znárodnění), 25. prosinec (první svátek vánoční) a 26. prosinec (druhý svátek vánoční).

Na dny pracovního klidu se budou vztahovat předpisy o nedělích. Vyžadují-li to hospodářské zájmy státu, bude mocí vláda pro jednotlivý rok stanovit, že se den pracovního klidu připadající na 28. říjen přesouvá na jiný den.

Případně-li den pracovního klidu na jiný den než na neděli, bude příslušet zaměstnancům mzda jako v den pracovní. Zaměstnancům, kteří konají práci v den pracovního klidu, který nepřipadá na neděli, bude příslušet vedle dosaženého výdělku zvláštní příplatek.

Zákon stanoví dále významné a památné dny republiky Československé, které budou dny pracovními.

Významnými dny republiky Československé budou: 25. únor, 29. srpen (slovenské národní povstání) a 7. listopad (Velká říjnová socialistická revoluce).

Památnými dny republiky Československé budou 5. červenec (slovanští věrozvěsti Cyril a Metoděj) a 6. červenec (Mistr Jan Hus).

Nový zákon, jehož osnovu vláda předkládá k projednání Národním shromážděním, nabude účinnosti 1. ledna 1952.

Popisy českých osad na Volyni — Kvasilov

Podle vyprávění starších občanů Kvasilova zpracovala Marie Tomášová

*

*

*

*

Na jaře roku 1869 František Rajch, obchodník z Hlušic u Nového Bydžova a Josef Zeman, sládek, odjeli do Ruska. Jeli sami bez rodin prohlédnout, kde by se mohli usadit. A tak přijeli do Dubna, kde se tehdy odbyvaly t. zv. kontrakty, vlastně dělaly se úmluvy na prodej a pronájem majetku. Na těchto kontraktech (které potom byly přeneseny do Berdičova a později do Kyjeva) se roku 1869 František Rajch seznámil s administrátorem statku knížat Sigmunda a Karla Radziwillu ze Španova u Rovna. K F. Rajchovi a Josefu Zemanovi, jimž administrátor nabídl ke koupi dvůr v Kvasilově, se také připojil Antonín Stránský. Tito si ten dvůr prohlédli a domluvivše se s administrátorem, že seženou pro tuto koupi spolek, vrátili se do Čech. Trvalo to skoro rok, než dali dohromady společnost, jež by po vyprodaní v Čechách měla kapitál alespoň na polovinu kupní ceny. Konečně takový spolek utvořili. A tak v dubnu kolem sv. Vojtěcha roku 1870 odjždělo z Čech od památného Bezdězu několik rodin, které daly základ k pozdější význačné osadě na Volyni. Těžká a smutná to byla cesta. Přes českou zemi se jelo dobře, ale po celé Haliči se jelo hůře. Na hranici se vystěhovalci zastavili, poklekli, pomodlili se a zazpívali. Nejdříve se teskně rozlehla naše hymna „Kde domov můj“ a pak „Zasviť mi ty slunko zlaté, na poslední z vlasti krok“. Hořce zaplakali a ubírali se dál, neznámému osudu vstříc. A tak po čtyřiařicetidenním putování dorazili do Kvasilova. Byli to František Rajch z Hlušic, Josef Perný ze Slavhostic na Jičínsku, Antonín Stránský, mlynář, Josef Zeman, sládek, bratr spisovatele Antala Staška, Jan Zach, majitel obuvnické dílny ve Smidarech, Jan Čížek, Václav Vlach, Václav Zich, Jan Martinek, Václav Košťál, Václav Miler, Jan Tomáš, Václav Kadeřábek, Stejfa a jiní, kteří se po cestě k nim přidali. Ti všichni se do spolku přihlásili a dali kupujícím peníze na první splátku, ač někteří přijeli do Kvasilova později.

Bylo to 29. června 1870, na svátek sv. apoštolů Petra a Pavla, kdy do zámku a hospodářských budov se nastěhovali noví hospodáři. Po-

zději byla zřízena v zámku kaple, která byla zavěcena sv. apoštolům Petru a Pavlu. Ten den se počítal dnem založení Kvasilova a slavila se vždycky na ten svátek pouť.

První rok se obilí sklídilo a mlátilo společně a pak se zrní dělilo podle množství zakoupené půdy. Hned po žních se přistoupilo k rozprodeji budov, aby si každý mohl založit vlastní dům a vlastní hospodářství. „Zámek“ byl ponechán obecním majetkem a zřízena v něm škola, později kaple. Dům šafářův koupil Václav Kadeřábek za 200 rublů, špýchar Ant. Stránský za 400 rublů, konírnu Valenta za 150 rublů, půl ovčína Josef Ducháček za 80 rublů, čtvrt Kysele za 30 rublů a čtvrt Pecháček za 34 rublů, všechny stavby byly zděné, takže jejich koupě byla velmi výhodná. Celý Kvasilov ve výměře 1997 morgů byl koupen za 36.000 rublů, takže morg pole a luk vyšel na 18 rublů a morg lesa na 12 rublů. Za rozměření pole se zaplatilo 600 rublů. Nebude bez zajímavosti epizoda, která se v té době udála v Kvasilově, když noví majitelé nemohli dodržet jednu platební lhůtu. Dle úmluvy se museli ze všech dvorských budov vystěhovat a po několika dnech tábořili pod širým nebem. Jelo se pro peníze do Čech, ale než se poslední vrátili, musili si Kvasilovští vypůjčit peníze od lichvářky Bykové v Klevani na „mírný“ úrok 1% denně.

Celou zimu se v obou stodolách mlátilo obilí. Mlátilo se cepy a ozubenými válci, které po rozestřené obilí tahali dokola koně. Mlatci dostávali 15 kopějek denně. Také v zimě se vozilo dříví na stavbu z vlastního lesa, který byl vzdálen přes 20 km u města Alexandrie. A hned z jara, pokud to jen polní práce dovolávaly, stavělo se o překot, takže v roce 1871 většina budov byla narychlo hotova. První léta přinesla však novým osadníkům velké zklamání. Při hlubokém orání, jemuž byli Češi zvyklí ze staré vlasti, přišla na povrch mrtvá půda, takže úroda byla špatná a samozřejmě byla nouze o peníze. V této těžké situaci pomohl příležitostný, ale dobrý zdroj výdělků a sice práce při stavbě železnice. Hned v roce 1871 začala se stavět železniční trať z Kyjeva do Brestu, která protíná Kvasilov.

S potahem na hlině vydělalo se přes tři ruble denně, jednotlivý dělník dostal 50—70 kopějek denně. Byla to vítaná pomoc, neboť kolonisté měli na svých usedlostech většinou dluhy. Již druhý a třetí rok situace se počala lepší. V roce 1881 přijel do Kvasilova z Čech Josef Zeman se svým strýcem, spoluzakladatelem Kvasilova a též Josefem Zemanem a založili pivovar. To již mnohý občan měl nahospodařeno trochu peněz a ty do nového podniku půjčil. Bez této půjčky by se byl pivovar nepostavil, neb tehdy bylo možno vypůjčit peníze pouze u lichvářů na vysoký úrok. V roce 1882 přistěhoval se z Podkrkonoší Antonín Jandura a vystavěl na řece Ustje mlýn. Mlýn byl nejprve vodní, pak i parní do r. 1900, kdy vyhořel; na jeho místě pak byla vystavěna provazárna. V r. 1913 z toho vznikla továrna na provázek, lana a pásy, která existovala do r. 1919 a požívala daleko široko dobré pověsti. V roce 1883 přijel zase nový osadník, strojní zámečnický Jindřich (později v pravoslavi Jaroslav) Svárovský. Koupil si nevelké místo u železnice, postavil domek a začal dělat zámečnickou práci. Přijímal učedníky, jejichž počet stále rostl. Tato dílna se zvětšovala, muselo se přistavovat a v roce 1892 byla k ní přistavěna slévárna. Tak vznikla pozdější továrna Ing. Vladimíra Svárovského (syna zakladatele). Před druhou světovou válkou tam bylo zaměstnáno 90 dělníků. Dlužno vzpomenout, že velkou zásluhu o rozšíření této dílny měla věrná manželka Jaroslava Svárovského Alžběta Svárovská, roz. Stránská. Tato statečná žena pracovala ve dne v noci v domácnosti i v dílně.

S velikou úctou musíme vzpomenout těch našich babiček, prvních osadnic. Při velkém počtu dětí musely těžce pracovat při stavbách i na poli neznajíce odpočinku. Neměly času k oddechu ani po narození děcka a nehledě na vykloubené ruce i nohy zachovaly si většinou veselou mysl a dožily se vysokého stáří.

První naši osadníci museli těžce pracovat a nedostatek peněz byl na denním pořádku. Začali pěstovat cukrovku, kterou však dováželi skoro 30 km do cukrovaru v Mižoch.

(Pokračování příště)

Dne 4. listopadu t. r. uplyne rok od doby, kdy nás navždy opustila naše drahá manželka, matka a babička **Anna Vozábová**, roz. Prošková.

Odpočívej sladce v tichém hrobě. Kdo jste ji znali, věnujte ji tichou vzpomínku s námi.

Manžel, děti a vnuci, matka, sestry a bratři

S bolestí v srdcích a se slzami v očích oznamujeme všem přátelům a známým, že dne 9. července 1951 odešel náhle z našeho středu náš milovaný syn a bratr **Antonín Kaufman**, nar. 23. dubna 1929 v Novokrajově na Volyni.

Zahynul tragicky při plnění své vojenské povinnosti.

Spí sladce, drahý synu a bratře. V našich srdcích budeš žít stále. Kdož jste jej znali, věnujte mu s námi tichou vzpomínku.

Při této příležitosti děkujeme všem přátelům a známým, kteří doprovodili našeho drahého zesnulého na jeho poslední cestě a rovněž vojenské posádce ze Žatce.

Milý Toníku, nikdy na Tebe nezapomenou truchlící

matka, bratr a švagrová

S hlubokým smutkem oznamujeme, že nás navždy opustil náš milovaný manžel, tatínek a bratr **Vladimír Cile**. Po krátkém pobytu v nemocnici v Kladně dne 22. 9. 1951 ve věku 52 let navždy došlo k jeho šlechetné srdce.

Pohřben byl dne 24. 9. 1951 na místním hřbitově v Kounově.

Všem, kdož doprovodili našeho drahého zesnulého na jeho poslední cestě, vyslovujeme vřelý dík. Jemu pak k věčnému spánku lehké odpočinutí dejž o Pane!

Manželka, dcera a zeť

Malý oznámovatel

V neděli 4. listopadu 1951 v pravoslavném chrámu Páně v Hořovičkách po ukončení bohoslužby bude sloužena **ZÁDUŠNÍ MŠE** za všechny zemřelé a padlé volyňské Čechy a téhož dne o 14. hodině bude sloužena **PANICHIDA** u památníku padlých volyňských Čechů za vlast z Hulče - České v Hořesedlích.

Odstoupím za výhodných podmínek domek u Žatce (10 minut od města), při kterém je 50 a orné půdy. Hodí se pro chov drůbeže a jiného domácího drobného zvířectva. Nabídky do adm. t. l.

Předám zemědělskou usedlost o výměře 17 ha orné půdy v řepném kraji s dobrými budovami do vlastnictví. Přídělová cena 196 tisíc Kčs, splaceno 100.000 Kčs. Živý inventář je mým vlastnictvím. Plánovaný stav hovězí 18 kusů a vepřový 18 kusů je ustájen.

Vhodné pro uchazeče s vícečlenou rodinou nebo dva bratry a pod. **Vincenc Vrba**, Brničko čp. 18 u Uničova, okr. Sternberk

Reemigrační středisko v Praze I, Husova č. 6, kde reemigranti obdrželi vždy bezplatné noclehy při návštěvě Prahy, když neměli vlastní finanční prostředky na ubytování, je pro reemigranty uzavřeno, vzhledem ke skončení reemigrace z ciziny.

Blahopřání

Dne 28. října t. r. oslaví naši drazí rodiče **Josef Uhlíř**, nar. 17. 1. 1876 v Rožné u Bystřice na Moravě a **Kateřina Uhlířová**, roz. Kastlová, nar. 24. 2. 1883 v Moldavě na Volyni, nyní oba ve Staré Červené Vodě ve Slezku (na Volyni v Hlinsku), svoji zlatou svatbu.

Mnoho zdraví, síly a spokojenosti do dalších let klidného stáří jim přejí

dcery, synové, zefové, vnuci a vnučky

Tiskový fond

Na svatbě sl. Jiřinky Kratochvílové s krajanem Josefem Kokštejnem bylo vybráno ve prospěch tiskového fondu SČZV 1.785 Kčs.

Připojujeme se k řadě upřímných blahopřání novomanželům a všem štedrým dárcům vzdáváme srdečný dík.

Věrná stráž vychází jednou týdně. Vydává Svaz Čechů z Volyně nákladem vlastním. Vedoucí redaktor Jaroslav Chudoba. Redakce a administrace: Žatec, nám. Velké říjnové revoluce 155, telefon 550. Tisknou Krušnohorské tiskárny, národní podnik, závod Chomutov, telefon 13. Dohlédací poštovní úřad Žatec. Předplatné na rok 1951 je 150 Kčs. Konto poštovní spořitelny č. 728301, Okresní spořitelna a záložna Žatec a Svaz Čechů z Volyně č. 10268